

Texty z webových stránek laického katolického sdružení Opus bonum
(<http://www.opus-bonum.cz>)
v době jejich zrušení (17. října 2022)
(původní struktura uvedených textů zde byla částečně upravena)

Opus bonum

Laické katolické sdružení Opus Bonum bylo založeno roku 1972 ve Frankfurtu nad Mohanem jako společenství lidí pečujících o zachování a rozvoj české a slovenské křesťanské kultury. Duchovní orientací navazovalo na snahy staroříšského vydavatele Josefa Floriana. Předsedou sdružení byl od počátku poslední břevnovský opat Jan Anastáz Opasek, tajemníkem nejprve teolog Vladimír Neuwirth, později redaktor RFE Richard Belcredi. Od roku 1979 sídlilo OB v Mnichově a každý rok organizovalo kulturní a duchovní setkání a diskuse. Původně duchovní setkání se proměnila a přerostla v unikátní diskusní střety různých proudů v rámci českého a československého exilu. Velkou pomocí a orientací OB (především v německém právním prostředí) poskytovala od počátku organizace sudetoněmeckých katolíků Ackermann-Gemeinde. Na přelomu 70. a 80. let připravili Češi a Němci společně několik mezinárodních symposií o situaci církví a věřících v tehdejší ČSSR a v zemích komunistického bloku. Těsná spolupráce byla tehdy navázána i s Nadací Hanns-Seidel-Stiftung, jejímž úkolem je politická vzdělávací práce v křesťanskodemokratickém duchu. Jak Ackermann-Gemeinde, tak Hanns-Seidel-Stiftung byly hlavními patrony i břevnovských setkání Opus bonum.

16.01.2009

OPUS BONUM, laické katolické sdružení
c/o Benediktinské arcidiocese sv. Vojtěcha a sv. Markéty
Markétská 1/28
Praha 6 - Břevnov
169 00

Ivan Binar, Dílo dobré v exilu

Když mě Václav Peřich na jaře požádal, abych na podzim promluvil na tomto fóru jako pamětník, a když mne ujistil, že to nemusí být žádná věda ani objektivní výklad, lehkomyšlně jsem přikývl a teď na podzim mě tu máte s kusem papíru v ruce. O tom, že bylo Opus bonum v roce 1972 ve Frankfurtu nad Mohanem založeno jako společenství lidí, kterým šlo o zachování a rozvíjení české a slovenské křesťanské kultury v zahraničí, mluvit nebudu, nosil bych dříví do lesa. Mohu nabídnout jenom pár osobních vzpomínek a říct, co Dílo dobré Anastáze Opaska a také Vladimíra Neuwirta, Richarda Belcrediho, Vladislava Krtila, Milana Kubese a dalších zúčastněných znamenalo pro mne a celou naši rodinu. Předem se omlouvám za nepřesnosti a faktografické omyly způsobené děravou pamětí.

Dne 27. května 1977 odpoledne jsme s ženou a dětmi vystoupili ve Vídni na Severním nádraží z vlaku a ocitli se v jiném světě, na jiné planetě. Planeta Západ, planeta Demokracie, planeta Svoboda – ta slova jsme znali jenom z doslechu a z četby, nic z toho nám nebylo dosud dopřáno. Ocitli jsme se na cizím území. To nejdůležitější – rodina – zůstalo našťestí

pohromadě. Přišli jsme o vlast, o místa, kam už nikdy nezavítáme; především jsme však přišli o své lidi, o smečku, k níž jsme náleželi. V takové situaci si člověk bytostně uvědomí, že je tvorem společenským, sám nic neznamená, ani kdyby byl třeba Edisonem. Co by si počal s žárovkou, kdyby neměla komu svítit... V dřevních dobách bývalo vyobcování ze společenství trestem horším než poprava. Ocitli jsme se však v cizině nám příznivě nakloněné; duši jsme spasili, teď bylo zapotřebí najít novou smečku a v ní si vyvrtět své místo. Na neznámé planetě jsme se sice nevyznali, ale od prvního okamžiku o nás bylo postaráno. Rakouský stát i zasvěcení krajané se nás ujali: měli jsme kde hlavu složit a co jíst, Přemysl Janýr nám umetal cestičku po byrokratických nezbytnostech, Pavel Tigrid nabídl spolupráci i morální podporu, lidé z Rádia Svobodná Evropa projevíli zájem o mé texty. Do Vídně se začali sjíždět další signatáři Charty 77, rakouský kancléř Bruno Kreisky nám nabídl útočiště a ochranu. Také zdejší krajané, především ti, kteří žili ve Vídni od sovětské okupace a scházeli se v Kulturním klubu Čechů a Slováků, nás přijali mezi sebe. Rovněž mezi Rakušany smýšlejícími podobně jako my jsme našli přátele. Ale jednoduché to nebylo.

A pak přišlo pozvání nečekané: katolická organizace Opus bonum mne a ostatní signatáře Charty 77 z Vídně pozvala na setkání do rekreačního zařízení Ackermann Gemeinde v malé obci Franken na severu Bavorska. „Dílo dobré“ i „Oráčova obec“ byly pro mne pojmy zcela neznámé. Netušil jsem, kam jedu a proč vlastně, koho tam potkám a co to bude znamenat do budoucna. Milan Kubes byl proslaven svými ustálenými rčeními, z nichž jedno je třeba vyzvednout hodně vysoko: „Účelem setkání je setkání,“ říkal s nezaměnitelnou prostějovskou dikcí. Ano, Milane, co bychom si sami se sebou počali, kdybychom se nezetkávali...

„Jseš pokřtěnej?“ zeptal se mě otec Opasek při našem prvním setkání ve Frankenu. Patrně ho má odpověď trochu zklamala, jeho misionářskou vášeň jsem ukojit nemohl. „Ano, v evangelickém kostele.“ „Aha,“ zarazil se. „No jo, to taky platí.“

Opus bonum je dílem skvostným především v tom, že umožňovalo pravidelná setkávání vzdělaných, angažovaných lidí z celého světa, usilujících o změnu poměrů v Československu, a podporovalo výměnu i zcela protichůdných názorů, kultivovanou diskusi o věcech podstatných. Lidé rozmanití, kteří na půdě Opus bonum – ať ve Frankenu nebo v benediktinském klášteře v Rohru při letničním setkávání mládeže – diskutovali, měli to nejdůležitější společné: činit se, aby komunisté padli, aby se do naší země vrátila svoboda a byla znovu nastolena demokracie. A pěstovat národní kulturu v cizím prostředí. Proto tu pod jednou střešou mohli pobývat Pavel Tigrid se Zdeňkem Mlynářem, Karel Skalický se Svátou Karáskem, Luděk Pachman s Jiřím Pelikánem; levice s pravíci, exulanti poúnoroví, posrpnoví, signatáři Charty 77, katolíci s evangelíky, židy i bezvěrci. Animosity zastánců rozmanitých názorů, tolik zdomácnělé mezi exulanty, byly ve společenství Opus bonum vykázány za dveře.

Den se ve Frankenu i mezi mládeží v Rohru začínal nepovinnou sice, ale vřele doporučenou ranní mší, po snídani následoval program – přednášky a diskusní příspěvky, oběd, káva, volná zábava – podobně jako tady, v Břevnově, jak je to při takovýchto příležitostech obvyklé. Večer bar dole ve sklepě, nebo hospoda, v Rohru s českým

hospodským panem Bubeníčkem. Zde bylo možné zastihnout mezi českou letniční mládeží taky otce Opaska – s výjimečnou cigaretkou u výjimečného púllitru. A našli se mezi účastníky ulejváci, kteří se místo přednášek věnovali diskusím intimnějším, méně veřejným, mimo rámec programu. Mezi ně rozhodně nepatřil pilný orátor Alexandr Tomský, který nepromarnil jedinou šanci, při níž mohl obdarovat publikum svými postřehy a citacemi oblíbeného Chestertona. (Nedá mi to, abych na tomto místě neocitoval nesmrtelnou větu Pavla Tigrida pronesenou k Tomskému: „Co budou voni mladej Taussig vykládat mně, starýmu Schönfeldovi!“ – V jaké to bylo souvislosti, není podstatné.) Ani ekonom Jiří Sláma nepromarnil v diskusi škvírku, do níž mohl vložit svůj názor na libovolné téma. Přednášky a diskusní příspěvky měly svůj nezastupitelný význam; témata, o nichž se jednalo, byla důležitá pro formování i revizi názorů na věci podstatné: o Chartě 77, o situaci církvi v ČSSR, o vztahu Čechů a Slováků... Ale já tu dneska sleduji spíš onu kubesovskou, kuloárovou stopu – setkávání. Byla neméně důležitá. Poznal jsem tu osobnosti, s nimiž bych se v Elektrárně Vítězný únor v Ostravě ani ve 2. vídeňském okrese na ulici nepotkal.

Setkáními ve Franken a v Rohru to důležité začínalo. Zde jsme se poznávali, očuchávali a věděli o sobě už napořád. Abstraktní jména slýchaná ze zahraničních vysílačů nebo z hanlivých komentářů bolševických sdělovačů se tu proměnila v lidi: Pavel Tigrid měl vousy a skvělou manželku paní Ivanu, z Paříže s nimi přicestovala Arménka s dokonalou češtinou Amber Bousoglou, novinářka, která se tu starala o administrativní záležitosti. Kralovala v malé místnůstce, odkud jsme v roce 1986 telefonovali do Prahy blahopřání Václavu Havlovi k padesátinám. Byli tady lidé ze Svobodné Evropy, jejich hlasy jsem znal z ostravské elektrárny – poskládali jsme se tam za hluboké normalizace na sovětské rádio s krátkými vlnami a při nočních směnách na velině chemické úpravný vody poslouchali Milana Schulze, Slávu Volného, Karla Jezdinského a Lídu Rakušanovou, kovový hlas znamenitého spíkra Jirky Dostála. A mezi nimi Slovenka, skvělá dáma Agneša Kalinová. Tenkrát jsem nemohl tušit, že se stanou mými kolegy. Býval tu Ivan Diviš, jehož verše se doma nevydávaly. S dávným přítelem Karlem Krylem jsme se tu setkali po letech odloučení. V Ostravě v divadélku Waterloo jsme každý po svém, slovem a písní, páchali trestnou činnost.

V klášteře Rohru jsem poprvé v životě spatřil, a mohl s ním dokonce promluvit, živého knížete, Karla VI. Schwarzenberga, otce toho Karla, kterého všichni dobře známe. Historik, spisovatel, heraldik a český vlastenec stál u keříku rozkvetlých pivoňek a vybranou prvorepublikovou češtinou rozprávěl s Medkovými. Po pivoňkách lezli mravenci a namířili si to na rukáv knížecího saka. Helena Medková invazi spatřila a zasáhla, jemně ji hřbetem ruky z rukávu smetla: „Jsou to, Jasnosti, Vaši mravenci?“ zeptala se nevinně. „Samozřejmě, ale můžete si je ponechat,“ bylo jí odpovězeno. Potkal jsem tu také Josefa Škvoreckého a jeho ženu Zdenu Salivarovou. Ve svém nakladatelství 68 publishers zrovna vydali mou knížku Kdo, co je pan Gabriel? Z Mnichova sem jezdil také můj další vydavatel Daniel Strož, osoba významná pro českou literaturu v zahraničí. Vydal dlouhou řadu básnických sbírek zakázaných autorů, taky pár titulů prózy ve svém nakladatelství Poezie mimo domov, a dokonce i některé hry Václava Havla; vedle toho založil a redigoval čtvrtletník Obrys. Nepominutelné dílo a pak, po návratu do svobodné vlasti, nepochopitelný kotrmelec – dal se ke komunistům. Svůj Obrys jim daroval, a dokonce za ně poslancoval v Evropském parlamentu. Jeho zásluhy o vydávání české literatury jsou však nezpochybnitelné. Přijížděli

sem básníci – kromě Ivana Diviše také Tonda Brousek s manželkou Markétou, Jiří Gruša a Petr Král, poznal jsem se tu s Romanem Erbenem a Inkou Machulkovou. Rovněž Jeník Pelc sem dorazil. V té době mu vyšel ve Svědectví druhý díl rozlehlého románu ...a bude hůř. První nebyl ještě napsaný, řada na něj přišla nakonec, až po třetím dílu.

Na půdě Dobrého díla jsem poznal významné osobnosti, o jejichž existenci jsem nevěděl, protože doma oficiálně neexistovali. Kupříkladu profesor Rio Preisner, básník a esejista z Pensylvánie, Jiří Loewy, sociální demokrat a vydavatel Práva lidu z Wupperthalu, profesor Antonín Měšťan, slavista z Freiburgu. Propást brilantní přednášky a kázání profesora Karla Skalického z Lateránské univerzity, redaktora časopisu Studie, by bylo nejen hříšné, ale i pošetilé. Velikou poctou byla návštěva Tomáše kardinála Špidlíka, znalce východní spirituality a vědce světového formátu, na letničním setkání mládeže v Rohru. Ve Frankenu jsem poznal také jezuitu Petra Koláře, který mě zbavil předsudků získaných četbou Jiráskova a školní výukou o podílu jezuitů na pobělohorském likvidování českého národa. Po Listopadu jsme se potkávali v chodbách Českého rozhlasu, redigoval spolu s evangelickým farářem Milošem Rejchrtem náboženské vysílání.

Také Erazim Kohák, profesor z Bostonu, se účastnil frankenských setkání. Dopisovali jsme si pak pilně, bylo potěšením číst jeho pečlivý rukopis na žlutých linkovaných papírech nezvyklého, amerického formátu. Ještě je mám schované. Občas u nás ve Vídni pobyl se svojí druhou ženou Sheree, které říkal Zuzana a posílal ji se vzkazy k disidentům do Československa; měla úžasnou paměť, dokázala v ní udržet celé stránky jmen a adres lidí, které nikdy neviděla a jejichž jazyk byl pro ni španělskou vesnicí.

Ve Frankenu jsem se také poprvé potkal se švýcarskou bohemistkou, znalkyní díla Boženy Němcové a překladatelkou Susannou Roth. Až dosud jsme se znali jenom z telefonátů, pro berlínské nakladatelství Ullstein překládala moji Rekonstrukci a potřebovala si ujasnit význam některých slangových výrazů z kriminálu. Překlad vyšel pod pseudonymem Nadja George. Protože se dosud nevzdala naděje, že se zas podívá do Prahy, odkud ji kvůli spolupráci s Milanem Kunderou komunisti vyhnali. Obávala se, že by jí překlad románu o bolševickém vězení mohl přitížit. Tenkrát jsme se jeli podívat k hranici na okupované Československo. Byl to výlet v minibusu, řídil Jirka Dostál. Shlíželi jsme z jakéhosi dřevěného ochozu na svou vlast. Čeští účastníci trousili zlovolné poznámky na adresu komunistů a okupantů a Švýcarka Susanna se dala do usedavého pláče z lítosti, že se do té své osudové země už nikdy nepodívá... Dočkala se až po Listopadu a Čech si pak užila ažaž; velkou část své energie věnovala Bohumilu Hrabalovi a jeho dílu.

Obojích setkávání se účastnili také vyhnanci Charty 77 rozsetí po světě. Novinář Jefim Fištejn, spisovatel Vilém Hejl, filosof Jiří Němec, vydavatel časopisu Paternoster, renesanční umělec Zbyněk Benýšek, písničkářka Dáša Vokatá, budovatel a později majitel významné kulturní instituce, která dosud ve Vídni úspěšně funguje, jedinečného nočního lokálu Nachtsyl Jirka Chmel, Londýn, Skalák, Kocour – český underground. A další písničkáři: Svát'a Karásek, Vlasta Třešňák a Jarda Hutka našli jak ve Frankenu, tak v Rohru uplatnění pro své hlasy a kytary, zdejší posluchači jim rozuměli.

Ani hlasy méně kultivované nepřišly zkrátka za noci při zdejších skvělém bílém víně z lahvi nezvyklého tvaru, kterým se říká Boksbeutel – kozlí pytlík. A skutečně, kdo viděl živého kozla, může dosvědčit. Také piva a jiných nápojů zde býval dostatek. Noci bývaly dlouhé, mnohdy až do svítání. V baru nezištně a svědomitě naléval lesník Josef Juda, skvělý a vytrvalý barman. Ivanka Šustrová mi napověděla historku o tom, jak unavený a ospalý Josef zdůvodnil, proč hrstku statečných už dávno nevyhodil, aby konečně mohl do postele: „Pan Tigris mi řekl, že smím zavřít, teprve až budou všichni pryč.“ Ujistili jsme ho, že ta situace právě nastala. Noci bývaly nejen dlouhé, ale taky hlaholivé. Zpívaly se lidovky a z recese i budovatelské písně, Karel Kryl jich znal nepřeborné množství. Paní Ivance Tigrisové, probuzené nad ránem halasem nemírným, nezbylo než vyběhnout z pokoje a zakročit ukazovákem vztyčeným a hlasem pozvednutým, aby mohla dospát poslední strofu té noci a být svěží na ranní mši.

Knihkupec Václav Hora přijížděl z Frankfurtu s dodávkou plnou českých a slovenských knížek vydávaných v zahraničí, a taky antikvární kousky z domova byly u něj k mání. Setkali jsme se tu s historikem Jankem Mlynárikem, milovníkem vážné hudby; pod pseudonymem Danubius otevřel na stránkách Svědectví diskusi o poválečném vyhnání Němců a Maďarů z Československa. Taky znamenitý novinář a publicista Jirka Lederer, v bavorském Birnbachu pilně pracující na svých pamětech pro Svobodnou Evropu (Touhy a iluze), tu nemohl chybět. Málem bych zapomněl profesora Stanislava Komárka, tehdy ve Vídni na počátku své vědecké dráhy. Taky Martin Štěpánek s Jarunkou Tvrzníkovou přijížděli z Vídně a pak z Mnichova.

Na jedno z prvních setkání jsme z Vídně přijeli společně v autě s chartistou, vojenským historikem a deratizátorem Josefem Hodicem, distinguovaným šedivým pánem s naleštěnými nehty. Spolucestující Zdeněk Mlynář s ním mluvil s despektem; zřejmě už něco tušil. Brzy poté, v roce 1981, se Hodic objevil v Československu jako špión po splněním úkolu. I k takovýmto překvapivým pádům může dojít ve společenství lidí pilně pracujících na dobrém díle. Patrně nebyl mezi účastníky jediný pověřený úkolem o dění a účastnících setkávání informovat Státní bezpečnost v naší okupované socialistické vlasti – čert je vem!

Už bych měl zmínit pilíře, na nichž setkávání ve Frankenu a v Rohru spočívala, o něž se mohl otec Anastáz Opasek opřít. Především to byl Richard Mořic Belcredi, jednatel společenství, pozdější český velvyslanec ve Švýcarsku; na prvních setkáních ho doprovázela manželka Mabile princezna Rohanová; utkvělo mi v paměti, jak energicky dokázala velet v kuchyni. Nesmírný kus práce vykonával pro Opus bonum s pobaveným úsměvem na rtech Milan Kubes, v jisté fázi notně podporován Ivankou Šustrovou; podíl Pavla Tigrida a paní Ivany, Ivana Medka s Helenou, Milana Schulze s Janou, Viléma a Heleny Prečanových, nedokážu na tomto místě dostatečně vyzvednout; ostatně, není to ani potřeba. Nemalé zásluhy na bezvadném chodu setkávání měla už zmiňovaná Amber Bousoglou a předčasně zesnulý Vladislav Krtíl.

V říjnu 1989, měsíc před Listopadem, došlo k malému zázraku: do Frankenu přibyla delegace z ČSSR; šéfredaktor Literárního měsíčníku Vladimír Kolár a spisovatel Petr Prouza, Slováci Ladislav Ballek, vedoucí tajemník Svazu slovenských spisovatelů, později, v letech 2001–2008, velvyslanec Slovenské republiky v Praze, a Milan Šútovec, publicista

a literární vědec. Návštěvníci byli ve svých projevech zdrženliví; Kolár zarytě mlčel, Prouza hovořil o praménkách, které tečou vedle sebe a někdy se potkají, Slováci byli otevřenější, Milan Šútovec zcela otevřený. Odváželi si odtud kromě dojmů také spoustu knížek doma stále ještě zakázaných. Za měsíc už bylo všechno jinak a ty knihy přestaly být kontrabandem.

Pak už jsme měli svobodu. Příštího setkání ve Frankenu, v prosinci 1991, se účastnili hosté nejmilejší, z Prahy je přivezl Fittipaldi, nebo spíš Chiron českého disentu Zdeněk Urbánek: Jiřinu Šiklovou, Josefa Vohryzka a Karla Pecku. Byl tam také Andrej Stankovič, Zdeněk Rotrekl a Eva Kantůrková. Přijel také bohemista Gyorgy Varga a přivezl víno ze sklepů svého velvyslanectví, neboť se stal maďarským velvyslancem v Praze. A jako rok předtím přijel Milan Šútovec, tentokrát s funkcí předsedy Sněmovny národů Federálního shromáždění. Také ministerstvo vnitra zde bylo zastoupeno: Františkem Stárkem-Čuňasem, Vavřincem Korčišem a Martinem Štumpfem. Účastnila se také Patruška Šustrová. Otec Opasek byl pohublý po přestálé nemoci, ale čiperný a odhodlaný dovést své životní dílo – postavit znovu na nohy komunisty zdevastovaný klášter v Břevnově. Což se mu, jak vidno, podařilo.

V roce 1992 se ve Frankenu probíral rozpad Československa, plakalo se nad rozlitym mlékem, kritizoval Klaus; přijel také pan prezident s tiskovým mluvčím Ladislavem Špačkem a s ochrankou – co mu zbývalo. Mohl si sáhnout na telefon, ze kterého jsme mu před lety volali, zřejmě si však nesáhl. Utvořila se na něj fronta; určitě měl z těch naléhavých sdělení hlavu jako úl při rojení. Petr Pithart a Václav Malý vzpomínali na listopad před třemi roky, prý to na ně samo spadlo. Tématem posledního setkání ve Frankenu byla církev, její postavení ve společnosti. Účastnil se i nekonvenční duchovní Tomáš Halík. Další Franken už se bude konat v Čechách, uvažovalo se tenkrát o klášteře v Teplé. Ale to už je další kapitola.

Na závěr bych chtěl za sebe poděkovat organizátorům exilových setkávání – také těm, kteří už nejsou mezi námi, jejichž jména jsme slyšeli při mši – za to, že jsem se mohl ve Frankenu i v Rohru setkávat se spřízněnými dušemi, že jsem tam našel svoji smečku. Poděkování patří rovněž otci Prokopovi a jeho znamenitým spolupracovníkům, kteří převzali veslo a dál vedou bárku Opus bonum svobodnými vodami. Jenže ty se poslední dobou začínají povážlivě kalit. Proto je nezbytné v Dobrém díle pokračovat.

Text přednesl Ivan Binar na 47. setkání Opus bonum, v Břevnovském klášteře, dne 12. října 2019.

(pm)

Tento příspěvek byl zveřejněn 14.10.2019, 15:52 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

Zakladatelé Opus bonum

Anastáz Jan Opasek (1913–1999)

Kněz, arcioopat břevnovský, básník, jedna z klíčových postav československého exilu po roce 1968. Narodil se ve Vídni. V roce 1932 vstoupil v Čechách do benediktinského řádu: organizačně tehdy existovalo spojení dvou klášterů: v Břevnově a v Broumově. Teologii studoval v Praze (1933-1935) a v Římě (1935-1938), kde také dosáhl doktorátu z teologie (latinsky napsaná doktorská práce je uložena v archivu Benediktinského arcioopatství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze-Břevnově). Na kněze byl vysvěcen roku 1938 a rok nato byl jmenován konventuálním převorem tehdy již samostatného břevnovského kláštera. Do funkce opata zvolen v neklidné době roku 1947. V září 1949 byl v rámci akce zaměřené proti klášterům a řeholníkům zatčen a v prosinci 1950 ve vykonstruovaném procesu odsouzen na doživotí za špionáž ve prospěch Vatikánu. Ve vězení strávil jedenáct let. Po propuštění pracoval na stavbách (Praha-Petřiny, poblíž jeho domovského kláštera), později v Národní galerii. Po srpnu 1968 emigroval do Spolkové republiky Německo, konkrétně do benediktinského opatství Rohr v Bavorsku, kam přišli po roce 1945 vyhnání mniši německé národnosti z Broumova. V roce 1972 se spolu s Vladimírem Neuwirthem stává zakladatelem katolického laického sdružení Opus Bonum. V roce 1990 se vrátil do vlasti. V letech 1990-1993 opat, od roku 1993 arcioopat břevnovského kláštera. Autor básnických sbírek *Obrazy* (1974), *Život upřený do středu* (1979), *Podvečerní hudba* (1979), *Vyprahlá krajina* (1980) a knihy vzpomínek *Dvanáct zastavení* (1992). V roce 1997 přivítal na Břevnově Svatého otce Jana Pavla II. Zemřel 24. srpna 1999 krátce poté, co přijel na návštěvu opatství Rohr.

Zveřejněno 28.04.2009

Bibliografie

Básnické sbírky (všechny překlady do němčiny F. P. Künzel):

Katakomben des Heute (něm., BB, Mnichov 1973); *Obrazy* (BB, Řím 1974; 1993)

Život upřen do Středu (BB, něm. s tit. *Leben, festgelegt auf die Mitte*, Mnichov 1976; česky: rozšíř., Mnichov 1978)

Er-fahrungen (něm., BB, Mnichov 1978)

Podvečerní hudba (BB, Mnichov 1979)

Vyprahlá krajina (BB, Mnichov 1980)

Dvakrát dvanáct básní. Zweimal zwölf Gedichte (BB, Mnichov 1983, simultánní české a něm. vydání)

Slova a slovo. Wörter und das Wort (BB, Mnichov 1987, simultánní české a něm. vyd.)

Z té dálky. Aus jener Ferne (BB, Mnichov 1990 simultánní české a něm. vyd.)

Souborné vydání básní:

Život upřen do Středu: Básně z let 1968-1990 (1995, ed. J. Šícha).

Účast A. Opaska v týmové práci:

Svatý Benedikt 480-1980 (Řím 1980, s M. Verzichem a R. Valíkem).

Regula Benedicti = Řehole Benediktova (1998, průvodní slovo).

Príspevky ve sbornících a almanaších:

Slovo a naděje (Řím 1978); Únor očima vítězů i poražených (Kolín nad Rýnem 1979); Almanach české zahraniční poezie (Mnichov 1979); ... a co si o tom myslíte vy? (Mnichov 1986); ... a když se řekne Voskovec (Kolín nad Rýnem 1983; poté in Když se řekne Werich a když se řekne Voskovec, 1990); Tisíc let benediktinského kláštera v Břevnově (katalog výstavy, 1993, též angl. a něm.).

Opaskovská literatura:

Knižně:

Proces proti vatikánským agentům v Československu: biskup Zela a společníci (1950).

Studie a články:

P. Landa: Říkali mu opat-chuligán, Svět v obrazech 16. 11. 1968, též in A. Kratochvil: Žaluji 3 (Haarlem 1990)

A. Kratochvil: doslov, in Život upřen do Středu (1978)

Z. Pavlová: doslov, in Vyprahlá krajina (1980)

F. P. Künzel: doslov, in Z té dálky (1990);

J. Hauber: A. O., Lidová Demokracie 21. 11. 1991

F. Všetická: K duchovní poezii A. O., Akord 17, 1991/92, č. 5

L. Statečná: Opus bonum opata O., Svobodné Slovo 23. 12. 1993

I. Diviš in Slovem do prostoru (Bratislava 1993)

J. Topol: doslov, in Obrazy (1993)

M. Elšíková: a) Causa Anastáz Opasek, Reflex 1999, č. 38; b) Statečný a svobodomyšlný opat břevnovského kláštera, Lidové Noviny 7. 9. 2001; c) Jediný opat si všiml, že mám nové šaty, Literární Noviny 2005, č. 21; d) Vězeň, básník a „opat chuligán“, MFD 24. 8. 2005

J. Šícha: Nemůže se urazit a odejít (o návratu z exilu), LitN 2005, č. 21

N. Heilikopp: Witnesses to socialist culture: Two versions of the Czech experience, Central Europe 2006, č. 1

Recenze:

Z té dálky: J. Šubrt, Katolický týdeník 1991, č. 11, příloha Perspektivy; F. Všetická, Akord 17, 1991/92, č. 10 * Dvanáct zastavení: M. Pohorský, NK 1992, č. 36; J. Lukeš, LidN 17. 12. 1992; J. Jandourek, Katolický týdeník 1992, č. 10, příloha Perspektivy; M. Bauer, Tvar 1998, č. 2 * Obrazy: M. Trávníček, LD (brněnské vyd.) 27. 3. 1993.

Rozhovory:

P. Novotný, LidN 18. 4. 1998, příl. Nedělní LN; M. Frýdl, Zemské noviny 17. 4. 1998, příl. Náš domov; R. Sarvaš, Koktejl 1999, č. 10.

K životním jubileím:

J. Loewy, Český deník 20. 4. 1993; J. Lukeš, LidN 20. 4. 1993; bof, LidN 21. 4. 1998; O. Mádr, Katolický týdeník 1998, č. 18; D. Vaněčková, Akord 2003, č. 1.

Nekrology:

P. Šustrová, Lidové Noviny 25. 8. 1999

M. Kubes, Lidové Noviny 26. 8. 1999

A. Vandrovec, Lidové Noviny 28. 8. 1999

M. Elšíková, Xantypa 1999, listopad

J. Škarvada, Polygon 1999, č. 7.

Archiv: Literární archiv Památníku národního písemnictví (LA PNP): Osobní fond (uspořádáno v 1. stupni evidence).

Memoáry

Anastáz Opasek, Dvanáct zastavení

Paměti břevnovského benediktinského opata, jedné z nejvýznamnějších osobností české katolické církve druhé poloviny 20. století, se staly čtenářsky zatím neúspěšnější knihou nakladatelství Torst.

1. vydání: 1992, 4. vydání 2013.

Monika Elšíková, Dobré dílo Anastáze Opaska

Osudy arcipata benediktinského kláštera v Břevnově vypráví spisovatelka a režisérka Monika Elšíková, která měla možnost být Anastázi Opaskovi v posledních letech jeho života nablízku. Kniha vznikla ještě za života opata jako volné pokračování memoárů „Dvanáct zastavení“ a končí Opaskovou nečekanou smrtí v bavorském Rohru, které byla autorka přítomna. Vyšlo s působivými fotografiemi Jindřicha Štreita z prostředí řeholní komunity a se vzpomínkami řady osobností (V. Malý, P. Tigrid, I. Medek).

1. vydání: 1999, 2., doplněné a opravené vydání pod názvem Opat chuligán: 2005.

Zveřejněno 27.04.2009

Vladimír Neuwirth

K zakladatelům sdružení Opus bonum patří vedle Anastáze Opaska jedna z nejpozoruhodnějších osobností českého duchovního a kulturního života druhé poloviny 20. století, Vladimír Neuwirth (* 12. 8. 1921 Komárov u Opavy – 22. 5. 1998 Opava)

V době vysokoškolských studií na teologické fakultě v Olomouci založil v září 1947 společně s dalšími šesti mladými lidmi křesťanský sekulární institut Společenství s úmyslem podporovat duchovní a kulturní život zúčastněných. Po únoru 1948 se činnost Společenství neproměnila, jeho organizace a činnost se pouze odehrávala v podmínkách utajení před komunistickou mocí. V. Neuwirth – pracující od začátku 50. let v dělnických či administrativních zaměstnáních – jako vedoucí postava Společenství píše pro jeho potřeby vlastní texty, překládá, přednáší a vtiskuje mu ducha modlitby, solidarity i kulturní a vzdělanostní rozhled. V lednu 1961 byl pro tyto aktivity zatčen a odsouzen za údajnou velezradu ke čtrnácti letům vězení. Většinu trestu si odpykal ve Valdicích, propuštěn byl počátkem dubna 1968. V létě téhož roku odjel na Západ, nejprve do Rakouska, posléze se usadil v Belgii a Německu. Od ledna 1971 do svého odchodu do důchodu v roce 1986 byl zaměstnán jako kulturní a sociální pracovník při České katolické obci ve Frankfurtu nad Mohanem. V roce 1972 založil společně s opatem Anastázem Opaskem kulturní sdružení

Opus bonum (Dobré dílo) a roku 1982 spolu s Aloisem Krchňákem sdružení Bibliotheca Cyrillo-Methodiana (Cyrilometodějská knihovna). Publikoval řadu kulturně historických studií, esejů a článků a medailonů významných postav české kulturní a náboženské historie a současnosti v mnoha exilových a po roce 1989 i domácích časopisech, významná byla též jeho překladatelská a přednášková činnost a pořádání výstav a symposií. Samostatně vydal studii Víra a základy křesťanské kultury (1976) a svazek Apokalyptický deník (1976, podruhé 1998). Po návratu do Opavy v roce 1992 uspořádal monografii Profesor Josef Vašica (1994).

Spolupracovníci a pokračovatelé

Richard Belcredi

Jiří Dostál, pravidelný účastník symposií Opus bonum, informoval břeňovské arcidiákonství, že 20. prosince 2015 zemřel Richard Belcredi, někdejší jednatel exilového společenství Opus bonum, redaktor Rádía Svobodná Evropa a pozdější český velvyslanec ve Švýcarsku. Pohřben bude v městečku Alland u Vídně 9. ledna 2016. Vzpomeňme na něj v modlitbě.

Ivan Medek

Ivan Medek se po svém odchodu do exilu stal vedle Pavla Tigrida, Richarda Belcrediho a Karla Skalického hlavním spolupracovníkem opata Anastáze Opaska při pořádání symposií OPUS BONUM. Pravidelná symposia Opus bonum v benediktinském klášteře v Rohru se od roku 1978 stávají významnými především proto, že lidé z českého exilu se tu mohou setkávat osobně a tváří v tvář řešit aktuální společenské a politické problémy jejich vlasti. Také zásluhou Ivana Medka se tu nescházejí pouze lidé pravicově a konzervativně zaměření, ale také liberálové, socialisté, bývalí komunisté atd. Zásluhou Ivana Medka, Pavla Tigrida, Milana Kubese, Karla Skalického a Anastáze Opaska vycházejí z těchto symposií také sborníky. Jejich tématem je například dodržování lidských práv, vyhlídky hnutí Solidarita, perzekuce křesťanů ve východní Evropě, význam února 1948 pro moderní československou historii a především otázka: Co všechno lze v exilu udělat pro naši vlast, aby se v ní změnila poměry a ona dosáhla svobody?

Panu Ivanu Medkovi patří veliký dík za obrovskou a houževnatou práci v exilu. Stejně tak jsme mu v Opus bonum vděční za to, že se po smrti arcidiákonata břeňovského Anastáze Opaska (1999) na několik let ujal řízení a moderování symposií.

Ivan Medek zemřel 6. ledna 2010, pohřeb se konal ve čtvrtek 14. ledna v 10 hodin v bazilice sv. Markéty v pražském Břeňově. Ať odpočívá v pokoji!

SYMPOZIA

Inspirace Anastáze Opaska (47. setkání, sobota 12. října 2019)

Vážení přátelé, zveme Vás na 47. sympozium OPUS BONUM, které se koná 12. října 2019 v Břevnovském klášteře. V srpnu uplynulo 20 let od náhlé smrti pana arcipata v bavorském Rohru, chceme se proto věnovat právě jemu. Pozvali jsme do Břevnova hosty, kteří nám do hloubky přiblíží jeho osobnost, životní zkušenosti, nadhled a také inspirace, které nás mohou oslovit i dnes.

Naše pozvání přijali historik Petr Placák, biskup Václav Malý, publicista Ivan Binar a jezuitský kněz Petr Kolář. Čekáme ovšem, že se do debaty zapojíte vy, kteří do Břevnova dorazíte.

V hlavní roli na našem sobotním sympoziu bude historik Petr Placák, který o panu opatovi a Opus bonum napsal knihu. Těšíme se na to, jak popíše vývoj Anastáze Opaska i vývoj spolku Opus bonum, pro který léta pracoval. Podotkněme už nyní, že jednou ze zásadních životních zkušeností Anastáze Opaska bylo věznění v 50. letech. To jej učinilo milosrdným vůči slabostem druhých a otevřeným vůči jejich potřebám.

Anastáz Opasek se zasazoval za československý dissent, za lidi tak či onak pronásledované. Proto jsme velmi rádi, že s námi biskup Václav Malý pohovoří o podobách perzekuce dnes. Kontext i metody pronásledování se velmi změnil, musíme brát vážně mezináboženská i mezinárodněpolitická napětí. Pan biskup Malý navštěvuje místa, kde dochází k pronásledování, osobně a bude cenné slyšet jeho zkušenosti z první ruky. Následovat budou vzpomínky Ivana Binara a Petra Koláře, kteří se s otcem Anastázem pravidelně setkávali v Rohru a ve Franken. Během sympozia zazní úryvky z nové knihy Petra Placáka. Na moderování se již těší Petruška Šustrová.

Několik důležitých informací organizačních. V sobotu 12. října začínáme bohoslužbou v bazilice sv. Markéty. Od 8:30 ji bude celebrovat pražský světicí biskup Mons. Václav Malý spolu s arcipatem břevnovským Prokopem Siostrzonkem. Vzpomeneme na všechny zemřelé členy a příznivce OPUS BONUM. V přímlovkách poprosíme Hospodina za naši vlast, za to, aby ji politici spravovali moudře, ochotně a nezištně. Připomeneme si také všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni kvůli svému názoru, původu či náboženskému přesvědčení. Účastnický příspěvek 150 Kč budeme vybírat při prezenci u klášterní fortny. Zahrnuje nezbytné náklady na pohoštění a technické zajištění celého dne. Přivítáme i případné vyšší příspěvky. Po skončení sympozia půjdeme klášterní zahradou na břevnovský hřbitov k hrobům arcipata Anastáze Opaska, Ivana Medka, Karla Kryla, Ivana Diviše a dalších. Na úplný závěr lze posedět v restauraci U Kláštera na Bělohorské třídě, naproti tramvajové zastávce. Přihlásit se můžete prostřednictvím odpovědního formuláře na www.opus-bonum.cz (potvrzení obdržíte e-mailem). Kdo ještě dostává tradiční poštou zpětný lístek, může se přihlásit i jeho včasným zasláním do kláštera. Zvolte prosím jen jeden způsob.

Přijďte, těšíme se na Vás!

Petr Prokop Siostrzonek OSB, arcipat břevnovský, Václav Peřich a Pavel Mareš
Tento příspěvek byl zveřejněn 12.09.2019, 12:28 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

Jubilejní rok ve světle česko-německých vztahů (46. setkání, sobota 13. října 2018)

Dovolujeme si vás tak jako každý rok pozvat na sympozium OPUS BONUM. Letošní již 46. setkání, které se koná 13. října 2018 v Břevnovském klášteře, věnujeme jubilejnímu výročí ve světle česko-německých vztahů. Co nás k tomu vede? Mezi důležité snahy opata Anastáze Opaska patřilo i překonávání různých podob rozdělení společnosti ať už v poválečném vývoji nebo v prostředí československého exilu. Založení sdružení OPUS BONUM v roce 1972 a tradice setkávání lidí nejrůznější názorové orientace ve Frankenu (po jeho návratu do Čech pak v Želivi) bylo ukázkou, jak lze rozpoznávat a překonávat předsudečné postoje, jež nám stojí v cestě při snaze najít východiska z problematických a nepřehledných situací.

Také současná česká společnost je zásadně rozdělena. To se projevilo jak v loňských sněmovních, tak v letošních prezidentských volbách. Rozdělení probíhá podle více názorových os. Jednou z nich je i vztah k našim bývalým německy mluvícím krajanům, k jejich někdejšímu vyhnání, a k našemu západnímu sousedovi vůbec. Předsudky kolem otázek česko-německých vztahů jsou „hořlavým palivem“ ve výzvách českých populistů, abychom se jako národní společenství uzavírali.

Důsledky poválečných kroků učiněných proti našim bývalým krajanům si neseme dodnes. Není to tak dávno, co Poslanecká sněmovna přijala usnesení o naprosté nedotknutelnosti Benešových dekretů. Na pohraničních územích, kde kdysi žilo německy mluvící obyvatelstvo, se ani po více než sedmdesáti letech nedaří vyrovnání podmínek s vnitrozemskými regiony. Nápadně často se zde překrývá vyšší míra nezaměstnanosti s vyšším podílem sociálně vyloučených komunit. Ruku v ruce s tím jdou častější projevy xenofobie, jakož i vyšší podíl těch, kdo upadli do exekucí a dluhových pastí.

Chceme letos v Břevnovském klášteře tuto situaci hlubším způsobem reflektovat. Ne snad „v zájmu“ či „ve prospěch“ našich někdejších krajanů – ale v našem vlastním, nebojíme se dokonce říct národním zájmu. Tabuizace otázek spjatých s prezidentem Benešem, s jeho poválečnými dekrety i s poválečnými zločiny vůči německému obyvatelstvu podvazuje naši schopnost přistupovat bez předsudků i k jiným problémům. Potřebujeme věcnost, abychom byli schopni rozpoznávat a řešit pravé příčiny našich nesnází. Vymlouvat se na strašáky z minulosti a na „nepřízřusobivé“ obyvatelstvo nikomu nepomůže.

Přejdeme k samotnému programu. Dopoledne vystoupí a budou debatovat dva právníci se zcela mimořádným vhledem a porozuměním pro historické souvislosti. Petr Pithart a Jan Kuklík znají dráhu a politické působení prezidenta Edvarda Beneše jako málokdo v naší zemi. Od jejich dialogu si slibujeme lepší vhled do česko-německých vztahů v nedávných desetiletích. Poukážou na případné omyly a zkratky, jimiž se naše postoje vzdálily od porozumění smyslu proběhlých událostí? Co nám brání zaujmout střízlivý a produktivní přístup k narovnání těchto vztahů?

Odpoledne přejdeme od minulosti k přítomnosti. Je to už 26 let, co byla podepsána smlouva o dobrém sousedství a přátelské spolupráci mezi Spolkovou republikou Německo a Českou a Slovenskou Federativní republikou. Co od té doby udělaly oficiální i nevládní organizace pro lepší vztahy mezi sousedy nad rámeček Česko-německé deklarace z roku 1997? Přizvali

jsme dnes už renomované odborníky a publicisty. Matěj Spurný z Ústavu pro hospodářské a sociální dějiny FF UK a ředitelka sdružení Antikomplex Terezie Vávrová promluví k obecnějším otázkám poválečného vývoje prostředí Sudet a k intencím a projektům Antikomplexu od devadesátých let do současnosti. Na jejich vystoupení naváže právník Pavel Uhl, který se soustavně zabývá jak otázkami sociálního vyloučení, tak problematikou exekucí a dluhových pastí – a to s přihlédnutím k jejich nadprůměrnému výskytu právě v pohraničních oblastech. Na moderování se již těší Petruška Šustrová.

Nakonec několik důležitých informací organizačních. V sobotu 13. října začínáme bohoslužbou v bazilice sv. Markéty. Od 8:30 ji bude celebrovat pražský světicí biskup Mons. Václav Malý spolu s arcioпатem břevnovským Prokopem Siostrzonkem. Vzpomeneme na všechny zemřelé členy a příznivce OPUS BONUM. V přímlovách poprosíme Hospodina za naši vlast, za to, aby ji mimo jiné čerstvě zvolení komunální politici spravovali moudře, ochotně a nezištně. Připomeneme si také všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni kvůli svému názoru, původu či náboženskému přesvědčení. Účastnický příspěvek 150 Kč budeme vybírat při prezenci u klášterní fortny. Zahrnuje nezbytné náklady na pohoštění a technické zajištění celého dne. Přivítáme i případné vyšší příspěvky. Po skončení symposia půjdeme klášterní zahradou na břevnovský hřbitov k hrobům arcioпата Anastáze Opaska, Ivana Medka, Karla Kryla, Ivana Diviše a dalších. Na úplný závěr lze posedět v restauraci U Kláštera na Bělohorské třídě, naproti tramvajové zastávce. Přihlásit se můžete prostřednictvím odpovědního formuláře na www.opus-bonum.cz (potvrzení obdržíte e-mailem). Kdo dostává tradiční poštou zpětný lístek, může se přihlásit i jeho včasným zasláním do kláštera. Zvolte prosím jen jeden způsob.

Přijďte, těšíme se na Vás!

Petr Prokop Siostrzonek OSB, arcioпat břevnovský

Václav Peřich a Pavel Mareš

Tento příspěvek byl zveřejněn 7.09.2018, 16:18 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

Občanská společnost (45. setkání, sobota 14. října 2017)

Vážení přátelé věcné diskuse a smysluplného dialogu, zveme Vás srdečně na naše pravidelné podzimní, již 45. setkání OPUS BONUM, které se koná v sobotu 14. října 2017 v Břevnovském klášteře. Stejně jako v minulých sezónách, i letos jsme hledali téma, které ve společnosti rezonuje a které není vyřešeno jednou provždy. Téma, které v současné době potřebuje projasnit, které je třeba hájit proti demagogickému zjednodušování a které zajímá křesťany, agnostiky i ateisty. Tím tématem je pro nás letos OBČANSKÁ SPOLEČNOST. Její vymezení, odstíny a fungování. Užitečnost nevládního, neziskového či třetího sektoru pro život jednotlivce i společnosti. Příklady dobré praxe i případy, kdy neziskovost a aktivismus jsou zpochybňovány. Ke stanovení tématu nás přece jen vedla i jedna konkrétní pohnutka. Ze slov, jako je aktivismus, nevládka, neziskovka, NGO – zejména v kombinaci s označením migrant či uprchlík – se v posledních měsících stává nadávka. Jasno, hotovo, další diskuse nemožná. Jako křesťané se domníváme, že právě u nesnadných témat je diskuse zcela nezbytná. Třetí sektor můžeme považovat za pragmatický a prospěšný instrument stojící mezi jednotlivcem a státem. Je naší ambicí, abychom se v Tereziánském sále Břevnovského kláštera 14. října pokusili oddělit důležité od podružného, podstatné od

marginálního. A abychom tak jako při minulých příležitostech spolu vedli plodnou a kultivovanou diskusi. K tomu nám mohou pomoci hosté, které jsme na naše setkání pozvali.

Paní Selma Muhič-Dizdarevič z Katedry studií občanské společnosti na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy zajistí rozsáhlejší a fundovaný obecný vstup do naší debaty o občanské společnosti.

Šimon Pánek, ředitel humanitární organizace Člověk v tísní, probere vývoj a trendy, které Člověk v tísní sleduje, jeho zaměření a ambice v České republice i v zahraničí, nástrahy i výhody toho, když se humanitární organizace rozrůstá.

Moderátorka naší diskuse Petruška Šustrová má připravený krátký film o ČvT.

U příspěvků, které dopoledne zazní, předpokládáme vaši bohatou diskusi.

Mezi 12. a 14. hodinou zasedneme v prostorách kláštera k obědu a zde i v nejbližším okolí poté proběhnou oblíbené kuloárové diskuse.

Odpoledne navážeme dalšími čtyřmi příspěvky:

Martin Rozumek z Organizace pro pomoc uprchlíkům pojedná o nesmírně složitém a členitém aktuálním problému migrace.

Jan Školník, ředitel úspěšné rodinné firmy a zakladatel neziskovky „Agentura pro rozvoj Broumovska“, pojedná o komplexní aktivizaci nádherného, ale dříve zanedbávaného pohraničního regionu.

Miroslav Svoboda z Občanského sdružení Exodus Třemošná ukáže, jak prospěšné je v neziskovém sektoru kombinovat sociální a kulturně vzdělávací zařízení. OPUS BONUM je panu Svobodovi vděčně zejména za zpřístupňování českých exilových a samizdatových periodik na webu scriptum.cz!

Roman Joch, ředitel Občanského institutu, poodhalí, jak se dá aktivizovat společenský dialog na základě názorově vyprofilovaného vzdělávání.

Začínáme bohoslužbou v bazilice sv. Markéty. Od 8:30 ji bude celebrovat pražský světicí biskup Mons. Václav Malý. Vzpomeneme při ní na všechny zemřelé členy a příznivce OPUS BONUM. Týden před parlamentními volbami poprosíme za naši vlast, za to, aby ji politici spravovali moudře, ochotně a nezištně, i za všechny, kteří jsou ve světě pronásledováni kvůli svému názoru, původu či náboženskému přesvědčení. Účastnický příspěvek 150 Kč bude vybírán až při prezentaci v klášterní fořně a zahrnuje nezbytné náklady na pohoštění a technické zajištění celého dne. Po skončení symposia můžeme společně zajít klášterní zahradou na břevnovský hřbitov k hrobům arcipata Anastáze Opaska, Ivana Medka, Karla Kryla, Ivana Diviše a dalších. A na úplný závěr můžeme posedět v restauraci U Kláštera na Bělohorské třídě, naproti tramvajové zastávce. Přihlásit se můžete prostřednictvím odpovědního formuláře zde na www.opus-bonum.cz (potvrzení obdržíte e-mailem). Kdo dostává tradiční poštou zpětný lístek, může se přihlásit i jeho (pokud možno včasným) zasláním do kláštera. Zvolte prosíme jen jeden způsob.

Přijďte, těšíme se na Vás!

P. Prokop Siostrzonek, OSB, Václav Peřich a Pavel Mareš

Další informace a kontakt: Václav Peřich (vaclav.perich@volny.cz, 724 107 347)

Tento příspěvek byl zveřejněn 1.09.2017, 21:11 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

UKRAJINA DNES (44. setkání, sobota 15. října 2016)

Vážení přátelé, dámy a pánové!

„Na Ukrajinu se zapomíná a to není dobře. Co kdybychom s tím něco udělali?“ Zhruba to jsme si řekli na jaře letošního roku, když jsme našli téma pro naše podzimní setkání OPUS BONUM. Zdá se, že jsme – nejen na Ukrajině – definitivně vstoupili do neklidných dob, plných drásavých konfliktů, které nemají konce. Papež František mluví (nejen v souvislosti s Ukrajinou) o „rozkouskované“ či „dávkové“ světové válce a dělá všechno pro to, aby tyto konflikty hasil, nikoli rozdmýčoval. Anexe Krymu, hybridní válka Ruské federace proti Ukrajině a všemožná pomoc separatistům na východě této země, následné sankce EU vůči Rusku a Ruska vůči EU jsou témata bedlivě sledovaná politology, historiky, komentátory. Nechceme tyto velké otázky opomenout. Chceme se ale na Ukrajinu podívat z jiného úhlu pohledu, a tím jí pomoci. Společenství OPUS BONUM ví, že politika není jen věcí generálů, profesionálních úředníků a diplomatů. Že je to správa a organizování veřejných záležitostí, která prostupuje kulturou a společností v tom nejširším smyslu slova. Víme, že na Ukrajině se nejen válčí, ale také žije, pracuje, píše, diskutuje i zpívá, zkoumá minulost i plánuje budoucnost. Víme i to, že mnoho Ukrajinců žije dlouho v České republice: potkáváme je, vidíme, že často pracují na nepříliš atraktivních postech. A víme o nich tak málo... Proto jsme na letošní symposium OPUS BONUM, které se koná 15. října v Břevnovském klášteře, pozvali vzácnou sestavu hostů. Literární historik Martin C. Putna přiblíží náboženské poměry na Ukrajině. Novinář Ondřej Soukup připomene možná už trochu pozapomenutou chronologii agrese na Donbasu. Podnikatel Jiří Novotný, který se do Ukrajiny doslova zamiloval, vydá počet ze svých cest po této zemi. Adam Hradílek a Štěpán Černoušek nám představí otevřené archivy KGB na Ukrajině. Věra Roubalová, psychoterapeutka, která pracuje s uprchlíky, se na konkrétních příbežích pokusí postihnout fenomén ukrajinského přistěhovalectví v naší zemi po roce 1989. V jednání je i vzácná návštěva arcibiskupa ukrajinské řeckokatolické církve, Vyššího archieparchy kyjevsko-haličského Svjatoslava Ševčuka. Myslíme, že letos nemusí být nouze i o nějaká překvapení... Moderovat bude novinářka a překladatelka Petruška Šustrová.

Několik organizačních pokynů a připomenutí. Začínáme tradičně slavením bohoslužby od 8.30 v bazilice sv. Markéty. Sloužit ji bude pražský světitel biskup Mons. Václav Malý. Do našich modliteb zahrneme zesnulé členy a příznivce OPUS BONUM, představitele církví, veřejné autority a politiky, všechny spoluobčany i nás samotné, lid Ukrajiny i všechny ty, kdo proti sobě stojí v mnoha krvavých konfliktech na místech blízkých i vzdálených. Vlastní rozpravy symposia začnou po 9.30 v Tereziánském sále. Následuje oběd v prostorách kláštera a pokračování symposia blokem odpoledních příspěvků. Předpokládaný konec je kolem čtvrté hodiny odpoledne, kdy bude čas na kávu a návštěvu hrobů Anastáze Opaska, Ivana Medka, Jana Patočky, Karla Kryla, Ivana Diviše a dalších přátel Opus bonum pohřbených na zdejších hřbitově. Účastnický příspěvek 150 Kč bude vybírán při prezentaci v klášterní fortně. Zahrnuje pohoštění a technické zajištění celého dne. Po skončení symposia následuje pro zájemce posezení v restauraci U Kláštera na Bělohorské třídě, naproti tramvajové zastávce. Přihlásit se můžete prostřednictvím odpovědního formuláře na www.opus-bonum.cz (potvrzení obdržíte e-mailem). Nebo pomoci zpětných lístků (patříte-li mezi pravidelné účastníky, prosíme Vás o jejich včasné zaslání). Zvolte prosíme jen jeden způsob.

Těšíme se na Vás!

P. Prokop Siostrzonek, OSB, Václav Peřich a Pavel Mareš

Další informace a kontakt: Václav Peřich (vaclav.perich@volny.cz, 724 107 347)

Za podporu děkujeme Nadaci DRFG.

Tento příspěvek byl zveřejněn 9.09.2016, 11:43 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

Jan Hus po 600 letech a vzpomínka na Milana Kubese (43. setkání, sobota 3. října 2015)

Vážení a milí přátelé, blíží se konec srpna a my vám ve výroční den úmrtí arcipata Anastáze Opaska píšeme dopis a zveme vás na 43. setkání Opus bonum. Koná se v sobotu 3. října 2015 v Tereziánském sále Benediktinského arcipatství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze-Břevnově a letos ho věnujeme jubileu Jana Husa a našemu příteli z nejméně nejvěrnějších Milanu Kubesovi, který nás na podzim minulého roku opustil. V jeho nedokončených pamětech najdeme mj. tato slova: „Opatovo Opus Bonum, v překladu dobré dílo, se záhy stalo jednou z nejvýznamnějších, ne-li nejvýznamnější, organizací českého exilu. Byla to zejména každoroční (1978-1990) symposia k různým kulturním a politickým tématům v katolickém rekreačním středisku faráře Hackera v dolnobavorské obci Franken, jichž se zúčastňovaly intelektuální špičky českého exilu. O svatodušních svátcích se konala v klášteře Rohr setkání exilové mládeže (1972-1989) a je potřeba poděkovat tamním mnichům, že to vždy s noblesou jim vlastní přetrpěli. Tato symposia měla sloužit převážně k doplnění znalostí mladé generace v oblasti kultury a historie, částečně i náboženství. Považuji si za čest, že jsem se mohl na těchto, jakožto na řadě jiných akcích Opus Bonum, organizačně podílet.“ I my si považujeme za čest připravit tomuto dobrému muži, dobré duši dobrého díla, souvislejší vzpomínku. V dopoledním bloku MILAN KUBES, NEPŘEHLÉDNUTELNÁ OSOBNOST ČESKOSLOVENSKEHO EXILU proto vystoupí tři osobnosti, které ukáží tři charakteristiky Milanovy drobné, ale užitečné práce.

Spisovatel, překladatel a dlouholetý spolupracovník Rádia Svobodná Evropa Ivan Binar se ve své vzpomínce zaměří na osobní přínos Milana Kubese pro československý disent. Politolog, vysokoškolský pedagog a pravidelný komentátor českého i evropského dění Rudolf Kučera se bude věnovat zejména tomu, co dělal Milan Kubes po roce 1989 pro česko-německé smíření. A konečně na spolupráci svou i bývalých krajanů německého jazyka s Milanem Kubesem zavzpomíná politik, publicista a mluvčí Sudetoněmeckého krajského sdružení Bernd Posselt.

Tři odpolední referáty v bloku nazvaném JAN HUS PO 600 LETECH se zaměří na tři různé aspekty Husova živého odkazu pro dnešek, a to z ekumenické a evropské perspektivy. V Břevnově se tentokrát setkají filozof, evangelický farář a historik katolické orientace.

Teolog, kazatel a emeritní děkan Evangelické teologické fakulty UK Jakub S. Trojan promluví o Husově pojetí pravdy.

Martin T. Zikmund, evangelický farář v Libici nad Cidlinou a zároveň zahraniční redaktor Katolického týdeníku, pojedná o méně známé a méně traktované části husovského dramatu: Jan Hus očima krále Zikmunda.

Historik a pravidelný komentátor aktuálního církevního dění v českých médiích Jaroslav Šebek přednese příspěvek věnovaný mýtům o Janu Husovi u nás a v zahraničí.

Dopolední část moderuje Petruška Šustrová, odpolední pak Václav Peřich.

Organizační informace. Začínáme tradičně slavením eucharistické liturgie od 8.30 v bazilice sv. Markéty. Do našich modliteb zahrneme zesnulé členy a příznivce Opus bonum, představitele církví, veřejné autority a politiky. Budeme se modlit za všechny potřebné, zejména za ty, kteří jsou v dnešním světě pronásledováni, souženi válkami a nekonečnými konflikty. Mši svatou bude sloužit pražský světící biskup Mons. Václav Malý. Vlastní program sympozia začne před 10. hodinou v Tereziánském sále. Následuje oběd v prostorách kláštera a pokračování sympozia blokem odpoledních příspěvků. Předpokládaný konec je kolem čtvrté hodiny odpoledne. Poté navštívíme místo posledního odpočinku Milana Kubese a také Anastáze Opaska, Ivana Medka, Jana Patočky, Karla Kryla, Ivana Diviše a dalších našich přátel pohřbených na zdejších hřbitově. Účastnický příspěvek 150 Kč bude vybírán při prezentaci v klášterní fortně. Zahrnuje pohoštění a technické zajištění celého dne. Po skončení sympozia následuje pro zájemce posezení v restauraci U Kláštera na Bělohorské třídě, naproti tramvajové zastávce. Přihlásit se můžete buď pomocí zpětných lístků (patříte-li mezi pravidelné účastníky, prosíme Vás o jejich včasné zaslání), nebo prostřednictvím odpovědního formuláře na www.opus-bonum.cz (potvrzení obdržíte e-mailem).

Těšíme se na Vás!

P. Prokop Siostrzonek, Václav Peřich, Pavel Mareš a Petruška Šustrová

Další informace a kontakt: Václav Peřich (vaclav.perich@volny.cz, 724 107 347)

Za podporu děkujeme Nadaci Konrad Adenauer Stiftung.

Tento příspěvek byl zveřejněn 24.08.2015, 22:52 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

Kde se rodí politika? (42. setkání, sobota 20. září 2014)

Vážení přátelé, dámy a pánové, uprostřed neklidného roku 2014 Vás srdečně zveme na 42. symposium Opus bonum, které se koná v sobotu 20. září 2014 v Tereziánském sále Benediktinského arcidiákonství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze-Břevnově. Téma letošního setkání zní: KDE SE RODÍ POLITIKA?

Je nám ctí, že naše pozvání přijali a své příspěvky přednesou:

Politolog a předseda ODS Petr Fiala a disident, právník a spolupracovník hnutí ANO Milan Hulík, kteří se ve vzájemném dialogu pokusí nastínit, v jaké situaci se nachází český politický systém, klasické i nové politické strany a hnutí, jaké naděje i jaká rizika to přináší. Orientovat debatu do budoucna – to znamená k čemu strany potřebují členy a voliče, kde členy hledat a jak je udržet, jak přivádět mladší generaci k porozumění politice jako k mírovému nástroji řízení společnosti – se pokusí Patrik Eichler z Masarykovy demokratické akademie.

Doplní je Vladimír Hanáček, politolog mladší generace z Evropské akademie pro demokracii, který popíše pozici tzv. členských a tzv. volebních stran a kriticky ukáže na aspekty restartu KDU-ČSL.

O důvěře a důvěryhodnosti v politice promluví Jan Čížinský, politik, aktivista, držitel prestižní protikorupční ceny Bílá lilie a hlavní organizátor referenda proti předražené radnici v Praze 7. Pokusí se mimo jiné zobecnit svou zkušenost s přímým oslovováním občanů.

O etických otázkách práce úředníků ve veřejné správě pojedná Václav Peřich, bývalý státní úředník a jeden z pořadatelů našich sympozií.

K debatě a k přemýšlení jste zváni už nyní i Vy, pravidelní i noví účastníci našich sympozií. Proč jsou zavedené strany v krizi? Čemu přisuzovat vzestup nových hnutí? Proč se drobí a oslabuje česká pravice? Hrozí podobná věc i české demokratické levici? Nezapomínejme prosím, že jedním z cílů našeho společenství je povzbudit křesťany k práci pro společné dobro v jakékoli oblasti veřejného života. Věříme, že Vás téma zaujme, přijedete diskutovat a neodjedete zklamáni.

O moderování sympozia se nově podělí dva z pořadatelů: Václav Peřich a Pavel Mareš.

Na závěr informace organizační. Začínáme tradičně slavením eucharistické liturgie od 8.30 v bazilice sv. Markéty. Do našich modliteb zahrneme zesnulé členy a příznivce Opus bonum, představitele církví, veřejné autority a politiky, všechny spoluobčany i nás samotné, lid Ukrajiny a ty, kdo proti sobě stojí v mnoha krvavých konfliktech na místech relativně blízkých naší zemi. Hlavním celebrantem bude pražský světící biskup Mons. Václav Malý. Vlastní rozpravy sympozia začnou po 9.30 hod v Tereziánském sále. Následuje vydatný oběd v prostorách kláštera a pokračování sympozia blokem odpoledních příspěvků. Předpokládaný konec je kolem čtvrté hodiny odpoledne, kdy bude čas na kávu a návštěvu hrobů Anastáze Opaska, Ivana Medka, Jana Patočky, Karla Kryla, Ivana Diviše a dalších přátel Opus bonum pohřbených na zdejším hřbitově. Účastnický příspěvek 150 Kč bude vybírán při prezentaci v klášterní fortně. Zahrnuje pohoštění a technické zajištění celého dne. Po skončení sympozia následuje pro zájemce posezení v restauraci U Kláštera na Bělohorské třídě, naproti tramvajové zastávce. Přihlásit se můžete buď pomocí zpětných lístků (patříte-li mezi pravidelné účastníky, prosíme Vás o jejich včasné zaslání), nebo prostřednictvím odpovědního formuláře na www.opus-bonum.cz (potvrzení obdržíte e-mailem).

Těšíme se na Vás!

P. Prokop Siostrzonek, OSB, Milan Kubes, Václav Peřich a Pavel Mareš

Další informace a kontakt: Václav Peřich (vaclav.perich@volny.cz, 724 107 347)

Děkujeme sponzorům: Nadaci Hanns-Seidel-Stiftung a Ackermann-Gemeinde z Mnichova. Tento příspěvek byl zveřejněn 14.08.2014, 09:16 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

Anastáz Opasek – 100 let od narození (41. setkání, sobota 14. září 2013)

Vážení přátelé, dámy a pánové, zveme Vás na 41. symposium OPUS BONUM, které se koná v sobotu 14. září 2013 v Tereziánském sále Benediktinského arcidiákonství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze-Břevnově. Téma letošního setkání zní: ANASTÁZ OPASEK – 100 LET OD NAROZENÍ. Je nám ctí, že naše pozvání přijali a osobnost otce arcidiákonata přiblíží:

JAROSLAV ŠEBEK, publicista a historik, specialista na moderní církevní dějiny a česko-německé vztahy. Uvede nás do kontextu benediktinských počátků Anastáze Opaska, tedy do let 1938-1950.

Historik VILÉM PREČAN se ve svém vystoupení zaměří zejména na vztah našeho opata k Chartě 77.

STANISLAVA VODIČKOVÁ, historička, pracovnice Ústavu pro studium totalitních režimů, nás seznámí s tím, jak intenzivně byli Anastáz Opasek a Opus bonum v hledáčku Státní bezpečnosti.

Novinářka LÍDA RAKUŠANOVÁ popíše opatův vztah k lidem a k instituci Rádía Svobodná Evropa. Jezuitský kněz PETR KOLÁŘ originálně vzpomene na setkání Opus bonum v Rohru i ve Frankenu.

Do debaty o osobnosti pana opata je připraven vstoupit i převor-administrátor břevnovského arcioptství PETR PROKOP SIOSTRZONEK. Pohled na život arcioptata Anastáze zevnitř, z břevnovské benediktinské komunity, je stěží nahraditelný.

Dopolední program sympozia zahájíme pásmem básní Anastáze Opaska v podání MILENY STEINMASSLOVÉ, PETRA LNĚNIČKY a za klavírního doprovodu NORBERTA HELLERA. Odpoledne se můžete těšit na promítnutí dokumentu o A. O. z cyklu GEN v režii VĚRY CHYTILOVÉ. Moderování sympozia přislíbila jako tradičně novinářka a překladatelka PETRUŠKA ŠUSTROVÁ.

Informace organizační. Začínáme tradičně slavením eucharistické liturgie od 8.30 v bazilice sv. Markéty. Hlavním celebrantem bude pražský světící biskup Mons. VÁCLAV MALÝ. Do modliteb zahrneme politiky, představitele církví, veřejné autority, nás samé i naše spoluobčany, aby každý v této neklidné době pojímal své občanství odpovědně. Připomeneme si i zesnulé členy a příznivce Opus bonum. Vlastní symposium začne po 9.30 v Tereziánském sále. Následuje vydatný oběd v prostorách kláštera a pokračování sympozia blokem odpoledních příspěvků. Předpokládaný konec je v 16 hodin, kdy bude čas na odpolední kávu a návštěvu hrobů Anastáze Opaska, Ivana Medka, Jana Patočky, Karla Kryla, Ivana Diviše a dalších. Účastnický příspěvek 150 Kč bude vybírán při prezentaci v klášterní fortně a zahrnuje pohoštění. Po skončení sympozia následuje pro zájemce posezení v restauraci U Kláštera na Bělohorské třídě, naproti tramvajové zastávce. Přihlásit se můžete buď pomocí zpětných lístků (patříte-li mezi pravidelné účastníky, prosíme Vás o jejich včasné zaslání), nebo prostřednictvím odpovědního formuláře na www.opus-bonum.cz (potvrzení obdržíte e-mailem).

Těšíme se na Vás!

P. Prokop Siostrzonek OSB, Pavel Mareš, Václav Peřich, Milan Kubes

Další informace a kontakt: Pavel Mareš (pama@seznam.cz), tel. 721 285 237

Děkujeme sponzorům: Nadaci HANNS-SEIDEL-STIFTUNG a ACKERMANN-GEMEINDE z Mnichova.

Tento příspěvek byl zveřejněn 31.07.2013, 17:29 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

Křesťané ve službě společnosti u nás a v Evropě (40. setkání, sobota 22. září 2012)

Vážení přátelé, dámy a pánové, zveme Vás na jubilejní 40. symposium Opus bonum, které se koná v sobotu 22. září 2012 v Tereziánském sále Benediktinského arcioptství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze-Břevnově. Téma našeho letošního setkání zní: Křesťané ve službě společnosti u nás a v Evropě. Je nám ctí, že naše pozvání přijali:

Mgr. Zuzana Filípková, PhD., ředitelka Slezské diakonie. Seznámí nás s tím, jak fungují sociální služby poskytované touto diakonií daleko od metropole.

P. Radomír Metoděj Hofman, OT, poukáže ve svém příspěvku na činnost Německého řádu (Řád bratří a sester německého Domu Panny Marie v Jeruzalémě) a zamyslí se nad perspektivou jeho působení v naší vlasti.

Mons. Tomáš Holub, generální sekretář České biskupské konference, přednese stručný výhled na situaci katolické církve po případném majetkovém vyrovnání státu s církvemi a náboženskými společnostmi.

Mgr. Ilja Hradecký, předseda a ústřední ředitel občanského sdružení Naděje, vysloví několik zásadních tezí k péči o lidi bez domova v naší zemi a srovná naši současnou situaci s poměry v jiných evropských zemích.

Mons. Václav Malý, pražský světící biskup, bude na našem sympoziu reprezentovat Radu Iustitia et Pax při České biskupské konferenci, která se v mnoha komuniké zabývá sociálními výzvami naší přítomnosti.

Mons. Anton Otte, probošt Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, odpoví v rozhovoru s Dr. Václavem Peřichem na otázky týkající se společensky prospěšného působení Ackermann-Gemeinde.

Dr. Stanislav Žák, CSc., ředitel Farní charity Starý Knín, podá obrázek o růstu a proměně jedné venkovské farní iniciativy v instituci se 124 zaměstnanci a 850 klienty.

Moderování sympozií se ujme Petruška Šustrová.

Začínáme tradičně slavením eucharistické liturgie v 8.30 v bazilice sv. Markéty, při které do našich modliteb zahrneme zejména pracovníky charit, diakonií a sociálních služeb, všechna (nejen) jejich dobrá křesťanská díla a rovněž zesnulé členy a příznivce Opus bonum. Hlavním celebrantem bude pražský světící biskup Mons. Václav Malý. Vlastní sympozium začne po 9.30 v Tereziánském sále, po němž následuje vydatný oběd v prostorách kláštera. Předpokládaný konec je v 16 hodin, kdy bude čas na odpolední pohoštění a návštěvu hrobů Anastáze Opaska, Ivana Medka, Jana Patočky, Karla Kryla, Ivana Diviše a dalších. Účastnický příspěvek 150 Kč bude vybírán při prezentaci v klášterní fortně a zahrnuje veškeré pohoštění. Po skončení sympozií následuje pro zájemce posezení v restauraci U Kláštera na Bělohorské třídě, naproti tramvajové zastávce. Přihlásit se můžete buď pomocí zpětných lístků (patříte-li mezi pravidelné účastníky, prosíme Vás o jejich včasné zaslání), nebo prostřednictvím odpovědního formuláře na www.opus-bonum.cz (potvrzení obdržíte e-mailem).

Těšíme se na Vás!

Za pořadatele

P. Prokop Siostrzonek OSB, Pavel Mareš, Václav Peřich, Milan Kubes

Další informace a kontakt: Pavel Mareš (pama@seznam.cz), tel. 721 285 237

Děkujeme sponzorům: Nadaci Hanns-Seidel-Stiftung a Ackermann-Gemeinde z Mnichova. Tento příspěvek byl zveřejněn 2.08.2012, 20:17 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

Náboženství a lidská práva: nejen o pronásledování křesťanů (39. setkání, sobota 24. září 2011)

Vážení přátelé, dámy a pánové, zveme Vás na 39. sympozium Opus bonum, které se koná v sobotu 24. září 2011 v Tereziánském sále Břevnovského kláštera. Tématem našeho

letošního setkání jsou Náboženství a lidská práva: nejen o pronásledování křesťanů. Je nám ctí, že naše pozvání přijali:

MUDr. Zuzana Roithová, MBA, poslankyně Evropského parlamentu (KDU-ČSL, klub EPP-ED), která promluví o sporu o kříže a náboženských symbolech v Evropské unii jako o sporu politickém a společenském

Mons. Václav Malý, pražský světící biskup, předseda české Rady Iustitia et Pax, který vydá osobní svědectví o pronásledování křesťanů v dnešním světě, se zvláštním zřetelem k situaci v komunistické Číně

Doc. Tomáš Machula, děkan Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, filozof a publicista, který se zamyslí nad 2. vatikánským koncilem, katolíky a jejich novým vztahem k lidským a občanským právům

Mgr. Vojtěch Vlček, historik, spolupracovník České křesťanské akademie a Ústavu pro studium totalitních režimů, autor ceněných publikací o perzekuci řádů a řeholí, který promluví o politických věznicích-mučednících svědomí a jejich odkazu pro dnešní dobu.

Několika informacemi k pronásledování katolíků české i německé národnosti v českých zemích v letech 1938-1948 přispěje PhDr. Václav Peřich z české Rady Iustitia et Pax a Ing. Monika Kahancová z české sekce CSI (Mezinárodní křesťanská solidarita, křesťanské hnutí lidských práv za náboženskou svobodu a lidskou důstojnost) promluví o tom, že pronásledování křesťanů v roce 2011 není jen záležitostí komunistů a radikálních islamistů. Moderátorkou sympozia bude jako tradičně Petruška Šustrová.

Začínáme tradičně mši svatou v 8.30 v bazilice sv. Markéty, při níž vzpomeneme na pronásledované křesťany i na zesnulé členy a příznivce Opus bonum. Hlavním celebrantem bude pražský světící biskup Mons. Václav Malý. Vlastní symposium začne po 9.30 v Tereziánském sále, oběd se bude letos podávat netradičně v sálech a saloncích přilehlých k Tereziánskému sálu. Předpokládaný konec je v 16 hodin, kdy bude čas na odpolední pohoštění a návštěvu hrobů Anastáze Opaska, Ivana Medka, Jana Patočky, Karla Kryla, Ivana Diviše a dalších. Účastnický příspěvek 150 Kč bude vybírán při prezentaci v klášterní fortně a zahrnuje veškeré pohoštění. Po skončení sympozia následuje pro zájemce posezení v restauraci U Kláštera na Bělohorské třídě, naproti tramvajové zastávce. Přihlásit se můžete buď pomocí zpětných lístků (patříte-li mezi pravidelné účastníky, prosíme Vás o jejich včasné zaslání), nebo prostřednictvím odpovědního formuláře na www.opus-bonum.cz (potvrzení obdržíte e-mailem).

Těšíme se na Vás!

Za pořadatele

Prokop Siostrzonek, Pavel Mareš, Milan Kubes, Václav Peřich

Další informace a kontakt: Pavel Mareš (pama@seznam.cz), tel. 721 285 237

Děkujeme sponzorům: Nadaci Hanns-Seidel-Stiftung a Ackermann-Gemeinde z Mnichova. Tento příspěvek byl zveřejněn 11.08.2011, 10:45 a zařazen ve složce SYMPOZIA.

Je to člověk, o kterého tu běží (37. setkání, sobota 24. října 2009)

Dámy a pánové, vážení přátelé, dovolujeme si Vás pozvat na symposium pořádané společně sdružením Opus bonum a Radou Iustitia et Pax při České biskupské konferenci. Symposium nese název Je to člověk, o kterého tu běží a podtitul Křesťanské sociální myšlení

v aktuálních ekonomických a politických souvislostech a koná se pod patronátem Benediktinského arcidiákonství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze-Břevnově a světícího biskupa pražského Mons. Václava Malého v sobotu 24. října 2009 v Tereziánském sále břevnovského kláštera. Při letošním setkání chceme jednak reagovat na aktuální politicko-ekonomickou situaci vyvolanou světovou finanční krizí, jednak hlouběji prozkoumat, jak se domníváme, skrytou perlu moderního křesťanského myšlení: sociální učení církve. Oba tyto okruhy se odrazí ve vystoupeních vzácných přednášejících a, jak doufáme, také v diskusi mezi Vámi, účastníky symposia.

Celý den jsme rozdělili do dvou bloků: společensko-politického a politicko-ekonomického. První panel otevře přední český sociolog prof. Miloslav Petrusek (FSV UK) příspěvkem „Je to člověk, o kterého tu běží – ale o jakého člověka a v jakém společenství?“ Druhý panel zahájí vzájemným dialogem na téma „Mimoekonomické předpoklady fungování volného trhu“ dva přední čeští ekonomové: prof. Lubomír Mlčoch (FSV UK, Centrum pro sociální otázky ČBK) a někdejší politik, dnes pedagog doc. Tomáš Ježek (VŠE).

Další vzácní hosté, kteří přijali naše pozvání, jsou: sociolog prof. Martin Potůček (FSV UK) nastíní české problémy spojené s diskusí o sociálním státě a o české sociální doktríně; politolog Ing. Luděk Rychetník (Reading University, Centrum pro sociální otázky ČBK) promluví o konceptu společného dobra (obecného blaha), o jeho přijímání na Západě a rozpacích u nás; psycholog PhDr. Josef Zeman (Národní centrum pro rodinu Brno) se ve svém příspěvku zaměří na směřování diskusí o rodině v Evropském parlamentu a na praktické konsekvence, jaké to má na legislativu národních států. Politik MUDr. Marián Hošek (náměstek ministra práce a sociálních věcí) zhodnotí příležitosti, jaké má politik při řešení a předcházení problému chudoby. S dalšími oslovenými jsme stále v jednání, může tedy dojít i k dalším příjemným překvapením.

Naše setkání se koná krátce po návštěvě papeže Benedikta XVI. v Praze, Staré Boleslavi a Brně. V červenci papež vydal svou sociální encykliku *Caritas in veritate* („Láska v pravdě“). Věnuje se v ní povýtce politickým, ekonomickým a společenským tématům, která hýbají současným světem. Tento hutný a velmi čtivý text je jeho zásadním slovem k současné ekonomické krizi, hledáním příčin, důsledků, ale také východisek. I o encyklice bude zvláště řeč. Většina těch, kdo přednesou svůj příspěvek, dostala její čerstvě vydaný český překlad a také mnichovskou diskusi Josepha Ratzingera s německým filosofem Jürgenem Habermasem z ledna 2004 „Předpolitické mravní základy svobodného státu“.

Last but not least nelze nezapomenout letošního 10. výročí úmrtí arcidiákonství Jana Opaska OSB (1913-1999). Jeho osobnost si připomeneme jak při mši svaté ráno, tak v rámci přestávky po obědě. (Loňská výzva k zpřístupnění písemností spjatých s Anastázem Opaskem přinesla první plody. Nalezly se mj. písemnosti dokumentující činnost *Opus bonum* v letech 1973-1978.)

Nyní k praktickým informacím. První část symposia bude moderovat Petruška Šustrová, druhou někdo z okruhu organizátorů. Den zahájíme bohoslužbou v bazilice sv. Markéty, kterou bude celebrotat pražský světící biskup Václav Malý spolu s převorem-administrátorem kláštera P. Prokopem Siostrzonkem OSB. Intence mše svaté je tak jako

jindy za arcipata Anastáze Opaska, Vladimíra Neuwirtha, Pavla Tigrida a další zesulé členy a příznivce OB. Bohoslužba začíná oproti minulým setkáním už v 8.30. V tutéž hodinu je umožněna i prezentace řádně přihlášených účastníků ve fortně kláštera. Program po nezbytném přivítání zahájíme nejpozději v 9.30 v Tereziánském sále. Přesný „scénář“ celého dne bude uzpůsoben délece příspěvků i následné diskusi. S ukončením počítáme mezi 17. a 18. hodinou. Účastnický poplatek (do něhož je zahrnut už tradičně mj. vydatný oběd s přípitkem, odpolední občerstvení, tisk bulletinu a další nutné náklady) činí tak jako loni 150 Kč. Uvítáme jednotlivě i příspěvek větší (určený např. k pozdější publikaci příspěvků); stejně tak ovšem mohou nemajetní požádat o slevu. V předsáli bude zajištěn prodej souvisejících publikací. Všechny zájemce, a to jak stálé, tak zcela nové účastníky, prosíme o včasné závazné písemné potvrzení účasti přiloženým lístkem.

Těšíme se na Vás!

Mons. Václav Malý, světitel biskup pražský

P. Prokop Petr Siostrzonek OSB, převor-administrátor břevnovského kláštera

Josef Beránek, Rada Iustitia et Pax

Pavel Mareš, Opus bonum

Tento příspěvek byl zveřejněn 5.09.2009, 20:01 a zařazen ve složce Archiv symposií.

Mezi kulturou a politikou (36. setkání, sobota 18. října 2008)

Třicáté šesté symposium OPUS BONUM se konalo v sobotu 18. října 2008 pod názvem „Mezi kulturou a politikou“. Resumé jednotlivých příspěvků a informace o přednášejících:

1. Jaroslav Med, Katoličtí intelektuálové a druhá republika

Celoevropská „únava z demokracie“ a její projekce v českém intelektuálním prostředí. Liberálně demokratické principy – levicová opozice. … Vývojové proměny katolických publicistů ve vztahu k liberální demokracii - J. Durych, J. K. Miklík, K. Schwarzenberg, R. I. Malý ad. … Sociální nauka církve – korporativismus, totalizující tendence, tradicionalismus (Arne Novák, svatováclavská a barokní tradice). … Tragické vyústění: situace po mnichovském diktátu, vznik tzv. druhé republiky. … Její kulturně politický profil, proměna katolicismu ve vůdčí ideový fenomén. … Problematika vztahu katolicismu a politické moci. Základní směry a cíle druhorepublikové reality.

Doc. PhDr. Jaroslav Med, CSc., literární historik, vědecký pracovník Ústavu pro českou literaturu AV ČR. Přednáší na Katolické teologické fakultě UK. Autor monografie Viktor Dyk (Melantrich 1988) a souboru studií Spisovatelé ve stínu (Zvon 1995, Portál 2004) a Od skepse k naději (Trinitas 2006). Druhou republikou se podrobně zabývá v monografii, připravované pro nakladatelství Academia. Rozhovor s Jaroslavem Medem vyšel pod názvem Texty mého života loni v Torstu.

2. Václav Petrbok, Mezi Krkonošemi a Švábskem: případ Josef Mühlberger

Prezentace životních osudů Josefa Mühlbergera (1905-1985), rodáka z Trutnova, prozaika, básníka, dramatika, literárního kritika a historika, editora, překladatele z češtiny do němčiny a v neposlední řadě též spoluvydavatele časopisu Witiko, který sblížoval pražskou a regionální německou literaturu i českou a německou kulturu vůbec. Mühlbergerův rodinný

původ (pocházel z česko-německé rodiny), neobvyklá vnímavost, z ní vyplývající subjektivnost i autentické postřehy přímého svědka-účastníka pohnutých lidských, společenských i politických osudů česko-německého soužití v první polovině 20. století byly patrné nejen v jeho životě (od roku 1939 až do konce války nesměl publikovat, v srpnu 1946 se připojil k „antifašistickému transportu“ trutnovských Němců), ale jsou zřejmé i v jeho díle, které dodnes vyvolává svou osobitostí cenné polemiky. Nedávno se dočkaly vydání jeho Dějiny německé literatury v Čechách 1900-1939.

PhDr. Václav Petrbok, Ph.D., pracuje v Ústavu pro českou literaturu AV ČR. Intenzivně se zabývá česko-německými kulturními a literárními vztahy (disertace Stýkání nebo potýkání?: několik kapitol z česko-německo-rakouských literárních vztahů od Bílé hory do napoleonských válek se připravuje k vydání) a literaturou 19. století. Autor několika desítek hesel v Lexikonu české literatury do roku 1945, editor knihy Alexandra Sticha Jazykověda - věc veřejná a mnoha dalších knih a sborníků. Hlavní editor Mühlbergerových Dějin německé literatury v Čechách 1900-1939 (Albis International 2006).

3. Robert Krumphanzl, Vladimír Neuwirth a jeho vztah k paměti, tradici a dějinám
Neuwirth jako iniciátor a spoluzakladatel sekulárního institutu Společenství v roce 1947 a jeho hlavní organizátor do roku 1961. Duchovní a společenské zdroje Společenství (kontext „tradice“ a její pojetí). ... Vězení 1961-1968 jako „univerzita“ či „rekreace“. „Každý národ má svůj čas.“ Češi a rok 1968 v „individuálních dějinách“. Vězení. Doba 2. vatikánského koncilu. ... Opus Bonum a Bibliotheca Cyrillo-Methodiana - V. N.: „Mám na mysli OTÁZKU APOŠTOLSKOU, kterou lidem gentlemansky doporučím.“ (česko-německé kulturní vztahy, římské Studie, pojetí Opus bonum, sociální práce pro exulanty). ... Apokalyptický deník - téma zjevení, „bohozjevnosti dějů“/dějin. Vcházení do Evropy - „Duch vtahuje všechno do svého víru“.

Mgr. Robert Krumphanzl, spoluzakladatel a redaktor nakladatelství Triáda, literární kritik a prozaik. Autor cyklu krátkých próz Minutové vzdálenosti (Společnost pro Revolver Revue 2005). Editor Apokalyptického deníku Vladimíra Neuwirtha (Triáda 1998) a dalšího souboru Neuwirthových úvah, reflexí a deníkových záznamů Vcházení do Evropy (v tisku).

4. Miloš Rejchrt, Ekumenický seminář v Jirchářích
Role J. L. Hromádky při založení Jirchářského semináře. ... Zaměření semináře na četbu a dialogickou interpretaci objevených filosofických textů. ... Poznámky k organizování a účastníkům seminářů (J. Němec, J. Sokol a další). ... Ohlasy na seminář a význam Jirchářů pro společenské a kulturně duchovní dění 60. let. ... Příspěvek „Jirchářů“ české ekuméně a inspirace pro dnešek.

Mgr. Miloš Rejchrt, evangelický farář, zástupce synodního seniora Českobratrské církve evangelické, překladatel a publicista. Přeložil několik důležitých děl soudobé francouzské filosofie: rozsáhlý výbor z Paula Ricouera Život, pravda, symbol (OIKOYMENH 1993), rozhovor s Paulem Ricouerem Myslet a věřit: kritika a přesvědčení (Kalich 2000) a Počátky řeckého myšlení Jeana-Pierra Vernanta (OIKOYMENH 1993); podílel se na výboru z Emmanuela Lévinase Etika a nekonečno (OIKOYMENH 1994). Rozhovor s Milošem Rejchrtem vyšel pod názvem O něco svobodnější (Kalich 2002). Vydal knihu fejetonů

Strachy se mění (Kalich 2001) a přednášku z roku 1995 Evangelický kořen aneb kterými dobrotami tradice otců lačností věku přítomného posloužití může, se zvláštním zřetelem ku prospívání ratolestí v epoše postmoderny dospívajících zaměřeným (Zdeněk Susa, 1997). V mnoha ohledech pozoruhodný je i článek „Perspektivy ČCE” (Getsemany 3/2000).

5. Kamila Bendová, Václav Benda – politický disident

1. období: Charta 77, text Paralelní polis, Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, texty Katolicismus a politika a Jak dál po Velehradu, Hnutí za občanskou svobodu a jeho křesťansko-demokratické křídlo, studentské hnutí, 17. listopad 1989;

2. období: standardní zastupitelská demokracie, politické strany, úcta k lidské důstojnosti, vyrovnání se s minulostí (rehabilitace, restituce, lustrace), Ústava, Senát.

RNDr. Kamila Bendová, CSc., inspektorka Úřadu pro ochranu osobních údajů, matematicka, logička a někdejší disidentka. Autorka skript Sylogistika. Nedávno vyšel výbor její korespondence s vězněným manželem Dopisy přes mříže (Karmelitánské nakladatelství 2007).

Tento příspěvek byl zveřejněn 27.04.2009, 08:27 a zařazen ve složce Archiv symposií.